

K ZÁLEŽITOSTI ČESKÉHO KOLONIZAČNÍHO KLUBU.

Členům Klubu a veřejnosti vůbec, na uvážení podává F. J. Duffek.

(Dokončení.)

Známe ty pány dobře. Když tedy p. Čížek viděl, že s těma oběma pány ne nepořídí, tak se výboru vzdal a druhý den časné ráno přišel za námi do Merrill a sice do hotelu pěšky. — uraziv tři míle cesty z Adamsovy farmy — a tam s námi vše sdělil do podrobnosti, vypravuje nám, jak ti pánové o nás smýšlí a jak nás chtějí zaprotat. P. Čížkovi a p. Zvědělkovi se musí vzdát všechna čest a chvála. Ti byli dva praví a poctiví výborci, kteří měli dobrý úmysl a chtěli pracovat věrně a poctivě pro spolek. Nebyli však k tomu připuštěni. Myslíme, kdyby býval byl p. Čížek a p. Zvědělek zvoleni do pozemkového výboru s p. Sobotkou na místě Vostrčila a Zumpfeho, že by byl spolek náš docela jinak dopadl. Neboť jsem jist, že by byli pracovali věrně a poctivě pro spolek a že byli nechtěli spolek zaprotati, tak jak to ti druzí pánové dokázali.

Těz musím členům Klubu a členům sdělit, že se z těch dvou — totiž z pana předsedy a pana tajemníka vyjednávacího výboru — vyklubali vypálení dva náhonci p. Adamse. Obzvláště p. Vondřejse, jak bylo vidět, se v tom dobře znal. Když jsme byli pohromadě v hotelu v Klamath Falls, tak běhal od jednoho k druhému a každého chytal za šasy a přemlouval, jen aby si pozemek, zakoupil a hned tu krajinu začal do nebe vychalovat, jakoby tam sám již několik roků bydlil.

A nyní pravím, neměla-li ta krajina dřívě žádného pozemkového jednatele, tak ji má nyní na zbytek, poněvadž p. Adams je bláznivý jednatel a pan Vostrčil a pan Zumpfe jsou jeho příručímí jednatele. Pan Baboun pak a p. Vondřejse jsou jeho náhonci. Tak teď nyní to budou huňati plnou parou, aby ty pozemky co nejdříve rozprodali.

Také musím členům sdělit i něco jiného. Pan Vostrčil udává ve své konečné zprávě, že na o. kolních horách údolí toho rostou krásné borové lesy. Ale p. Vostrčil zapomněl podotknout, že ty lesy jsou vzdáleny 15 až 18 mil od toho údolí a že okolní hory jsou sopočné a naprosto holé a že na nich není nic než lávová skála a tu a tam jenom nějaký zakrslý červený cedr, který ani neví, má-li růsti aneb má-li uhehnouti.

Ti pánové v dopisech nazývají to jalovec, ale já pravím, že to jalovec není a že to k jalovci ani nelze přirovnat, poněvadž já jalovec znám ze staré vlasti. Ten má docela jinou vůni a jiné keře. Červený zakrslý cedr jsem nikdy viděl dříve než jsem přijel do Klamath Falls.

Dále p. Vostrčil udává, že v údolí Klamath Falls není žádné alkali, ačkoli nyní se samí v dopisech přiznávají, že v okolí Klamath alkali je, ale tam dole, kde mají Češi zakoupeno, že není. Já zase pravím, že jsme tam viděli alkali všude dost, až na zbytek, a až budou ty pozemky nějaký čas zavodňovat, tak budou vidět alkali ještě více, poněvadž je ho v zemi všude dost. Dále udává p. Vostrčil, že je tam obyčejně tři sta dnů zmrzačených a roze slavných, což však udal právě převráceně, poněvadž jest tam obyčejně tři sta dnů zmrzačených a 65 slavných. O tom dáme důkazy. Dále udává p. Vostrčil, že tam nejsou žádné bouře a větry jako ve středních státech. Že tam větry jsou, o tom nám podaly důkazy ty hrady písku, naváté okolo pelynkových keří. Místy byly až přes dvě stopy vysoké. Nebo si p. Vostrčil myslí, že ten písek tam nanesli zajáci za usňma? To pochybuji. A že tam letošního roku napadlo na dva palce krup velikostí holubiho vejce čtyry míle severozápadně od Merrill, to nám sdělili někteří tamní osadníci. Ale to pan Vostrčil ve své konečné zprávě neudal, neboť věděl, že by se tím někteří členové odradili a že by jich tam málo bylo.

Nyní musím ještě odpovědět na dopis Zumpfeho, který uveřejnil v Hospodáři, v č. 22, ze dne 8. prosince. Vezmu to však povrhově. Za jedno nejsem žádný spisovatel, jsem jen prostý farmer. A pak nemám ani mnoho času na dlouhé rozepisování se. Pak taky dopisovatele žádného po ruce nemám tak jako mají ti páni u Klamath Falls v osobě p. Vondřejse. Ten po mnoho roků nic jiného nedělal, než cestujícího jednatele pro jeden časopis a po svých cestách sbíral než klepy, které pak nosil do toho časopisu. Za druhé si myslím, kdyby p. Zumpfe chtěl s dobrým úmyslem rolničt, že by mu nezbylo mnoho času na tak dlouhé rozepisování se a že by měl dost práce na svém pozemku. Proto myslím, že to jeho rolničtí je jen tak na oko aneb jako lákadlo. Pan Zumpfe se předně táže, kde že byl ten mráz v červenci a srpnu. Já na to pravím, že v tomže údolí a o dalším vysvětlení se p. Zumpfe dočetl v tomto dopisu. Dále se p. Zumpfe táže, kde byla ovoeným stromům topena. Na to mu odpovídám, že v zahradě, kde jsme byli fotografováni a v každé jiné zahradě, kde byly stromy dospělé a nesly již ovoce. Pan Zumpfe praví, že se ptal několika lidí, viděli-li někde v zahradě kamna a podotýká, že je žádný neviděl. To je divná věc! Já však myslím, že p. Zumpfe sám tak dobře ty kamna viděl jako my a že tam nebyla jen tak pobozena a že byla dobře usazena pod stromy a že v nich bylo topeno, toho jsme si také dobře povšimli. Leč to není vše. Když jsme přijeli zpátky do Merrill, tak jsme se dozvěděli některých tamních osadníků stran těch kamen a oni nám pravili, že to není nic divného a že kdybychom tam přijeli v měsících květnu neb červnu aneb v červenci, tak že bychom uviděli kamna v každé dospělé zahradě. Když pak jsme se ptali, proč ta kamna tam vlastně dávají, tu nám pravili, když stromy rozkvetou, že kamna tam musí být připravena a pokazuje, když přijde jižní vítr a studená vlna s ním, takže se musí v kamnech topit, aby se vzduch zahřál a květ na stromech aneb nedospělé ovoce nepřišly k zničení mrazem a to že musí každý dělat tak dlouho, až ovoce vyspěje. Kdo pak to nedělá, že žádné ovoce nevypěstuje. Dále p. Zumpfe píše, že jsme dali do výstřelky, že se to údolí často zaplaví. To mu taky dokážu. Ne však ve smyslu, jakým udává. Několika slovy mu to vysvětlím. Když jsme měli vyjet z Merrill na prohlídku těch pozemků, tak nás někteří tamní osadníci varovali a pravili nám, že než koupíme pozemky, abychom si krajinu dobře prohlédli. Dále nám nechtěli vše říci. A tak když jsme přijeli na ty pozemky, tak jsme to zkoumali a když jsme tam spatřili sem tam kus pole nevzdělaného a místy i stavby na tom, které ležely ladem a byly zarostlé bejlim a byly spustlé, již na rozpadnutí a pak strouhu, která musela být již před několika léty zbudována a byla ze dvou třetin písekem zaražena, tak potom jsme již viděli, že v tom musí být nějaký háček. Proto, jakmile jsme přijeli zpět do Merrill, tak jsme se těchto osadníků ptali, co všechno je toho příčinou. Lidé ti pak nám to vysvětlili a pravili, že se tam již několikrát lidé usadili a vyčistili si kus toho pelynku a postavili stavby. Když pak to měli nejlépe zařizeno, že přišla voda a celou údolnou zaplavila a to několikrát, takže se k poslední museli vystěhovat. Když pak jsme se jich ptali, odkud ta voda tam přijde, tak nám pravili, že napadne-li v horách moc sněhu a pak též náhle začne tání, takže Ztracená řeka se náramně rozvodní, že se z ní stane takřka dravý proud. Kdo to neviděl, že pravý tom ani nečehe uvěřit, ale že je to pravda a ta voda že se valí s velkou prudkostí z hor do údolí a, kde jest nižší poloha, že přijde k zaplavení. Zároveň musím podotknout, že tam, kde mají někteří členové klubu pozemky zakoupeny, jest poloha nejvyšší a z údolí místy měří ne více než čtvrt míle od jezera k horám. Stejně jsme to pozorovali na náplavu, který byl zachycen mezi kerí pelynku, že to údolí bývalo zaplavováno. Dále p. Zumpfe udává, že někteří členové z nás nespokojeně podezírali p. Vostrčila z nějaké krádeže aneb z něčeho podobného. Na to pravím, že to jest sprostá báchorka, která se zlíbla v hlavě některému tulpasovi. Neboť myslím, že žádná ani nepřipadlo na mysl, aby něco takového myslil aneb dokon-

ce mluvil. Pokud pak se týče sbírky pro portera, rádi jsme přispěli každý podle možnosti a možná, že jsme přispěli větší částkou, než tulpas, kterému se ta báchorka zlíbla v jeho mozkovici. Dále p. Zumpfe by rád věděl, jak vysvětlíme, že se nám lépe líbilo údolí, které jsme prohlíželi dne 25. září, než údolí u Klamath Falls. To jest lehké vysvětlení, poněvadž v tom údolí jsme viděli pšenici mnohem lepší jakosti k tomu na suchu vypěstovanou a ne na jednom poli, ale na několika polích. V údolí Klamath Falls na zavodňovaných pozemcích jsme ji však neviděli. Nyní se táží já: Proč pak nám p. Adams, když jsme jeli zpátky do Klamath Falls, neukázal žádnou pšenici na zavodňovaných pozemcích? Proč pak s námi jel několik mil cesty až k samým horám ukazat nám pšenici, která byla vypěstovaná na suchém pozemku? Myslíme, že by to byl neopomenul, kdyby tam bývala nějaká byla a stála za úkazku. Za to my jsme si ji dobře prohlédli na několika místech a nespátřili jsme nic jiného, než trochu nedozralé a zmrzlé slámy s klasy povětšinou hluchými bez zrní a tak řídkou na poli, že člověk mohl hezky rychle běžet a nemusel se bát, že nějaké stéblo uslápne. A nyní ti páni jednatele hlásají do světa, že v údolí Klamath Falls se vypěstuje na zavodňovaných pozemcích pšenice nejlepší jakosti a že vydá až 60 bušů po akru. Nemůžeme to k smíchu? Já myslím, že jí v celém tom údolí a na všech těch zavodňovaných pozemcích nesklidili o mnoho více jak 60 bušů, neb žádná ta pšenice neukazovala ani na pět bušů po akru. Ti pánové si asi myslili, když jsme přijeli do toho údolí, že jsme se asi den před tím vyblbli a že jsme nikdy před tím pšenici neviděli, takže ji neumíme porovnat. Ale to se hodně zmýlili. Dále pan Zumpfe praví, že jsme tam nebyli dost dlouho, abychom to všechno vyzkoumali a že jsme neměli příležitost se na to vyptat. Ale to se p. Zumpfe hodně zmýlil, neboť my jsme nezabýdli, když p. Vostrčil pracovali s p. Adamsem a to pro sebe. My jsme taky pracovali a taky pro sebe a za ten krátký čas jsme se toho dovedli až na zbytek. Víc, než jsme potřebovali. Nebo si pan Zumpfe snad myslí, že jsme seděli v hotelu a že jsme čekali, až se pánu výboru určí pro nás přijít? To se trochu zmýlil. Jestli podotknout, že kdyby se nám byla ta krajina zamlouvala, takže jsme mohli koupit pozemky mezi Merrill a Klamath Falls a to lepší pozemky, poněvadž jest tam vyšší poloha a pozemky jsou tam vzdáleny i se stavbou od \$20 do \$25 za akru a že jsme nemuseli platit p. Adamsovi za pelynek na té níže \$40 za akru. Dále p. Zumpfe praví, že se tam s prospěchem může pěstovati všechna zelenina a že se bude vyplácet. Pochybuji o tom, poněvadž v tom údolí někdo nikdy ranou zeleninu nepěstuje. Snad jenom pozdní zeleninu a to ještě takovou, která je otužila před mrazy. Já pravím, než budou v údolí Klamath Falls zeleninu sázet, tak západně od Cascadekých hor v údolí Vilomonta řeky dolů k Portlandu a v celé té západní krajině budou již vozit zeleninu do trhu, poněvadž jest to docela jiná krajina a je tam mírná povětrnost. A než v údolí Klamath vypěstují zeleninu tak dalece, aby jí mohli vozit do trhu, tak budou dávno všechny okolní trhy zeleninou zaplaveny. Pak, myslím, za ní už mnoho nepochybtí. Dále pan Zumpfe praví, že se tam bude s prospěchem vyplácet máslaření. To by mohlo být; v tom mu dám za věru. Ale jen v tom pádu, že by si tam člověk mohl koupit několik set akrů pozemků a udělat si několik krav. Pak by z toho mohl udělat živobytí. Ale má-li člověk jen 40 aneb 80 akrů a bude-li držet dvě neb nanejvýš tři krávy, vše jich na tom pozemku nevyžijí, tak to by člověk dělal špatně živobytí z máslaření. Z toho máme též trochu rozumu. Dále p. Zumpfe udává, že s tou naší výstřahou jsme uskočili některým členům, že by tam byli jeli a že by byli pozemky koupili. Dále sami sobě že jsme také uskočili. Nemyslím. Podotýkám jen, že jestli nyní jest tam pozemků k prodeji až nazbyt a cesta tam, aby něco takového myslil aneb dokon-

ci mluvil. Pokud pak se týče sbírky pro portera, rádi jsme přispěli každý podle možnosti a možná, že jsme přispěli větší částkou, než tulpas, kterému se ta báchorka zlíbla v jeho mozkovici. Dále p. Zumpfe by rád věděl, jak vysvětlíme, že se nám lépe líbilo údolí, které jsme prohlíželi dne 25. září, než údolí u Klamath Falls. To jest lehké vysvětlení, poněvadž v tom údolí jsme viděli pšenici mnohem lepší jakosti k tomu na suchu vypěstovanou a ne na jednom poli, ale na několika polích. V údolí Klamath Falls na zavodňovaných pozemcích jsme ji však neviděli. Nyní se táží já: Proč pak nám p. Adams, když jsme jeli zpátky do Klamath Falls, neukázal žádnou pšenici na zavodňovaných pozemcích? Proč pak s námi jel několik mil cesty až k samým horám ukazat nám pšenici, která byla vypěstovaná na suchém pozemku? Myslíme, že by to byl neopomenul, kdyby tam bývala nějaká byla a stála za úkazku. Za to my jsme si ji dobře prohlédli na několika místech a nespátřili jsme nic jiného, než trochu nedozralé a zmrzlé slámy s klasy povětšinou hluchými bez zrní a tak řídkou na poli, že člověk mohl hezky rychle běžet a nemusel se bát, že nějaké stéblo uslápne. A nyní ti páni jednatele hlásají do světa, že v údolí Klamath Falls se vypěstuje na zavodňovaných pozemcích pšenice nejlepší jakosti a že vydá až 60 bušů po akru. Nemůžeme to k smíchu? Já myslím, že jí v celém tom údolí a na všech těch zavodňovaných pozemcích nesklidili o mnoho více jak 60 bušů, neb žádná ta pšenice neukazovala ani na pět bušů po akru. Ti pánové si asi myslili, když jsme přijeli do toho údolí, že jsme se asi den před tím vyblbli a že jsme nikdy před tím pšenici neviděli, takže ji neumíme porovnat. Ale to se hodně zmýlili. Dále pan Zumpfe praví, že jsme tam nebyli dost dlouho, abychom to všechno vyzkoumali a že jsme neměli příležitost se na to vyptat. Ale to se p. Zumpfe hodně zmýlil, neboť my jsme nezabýdli, když p. Vostrčil pracovali s p. Adamsem a to pro sebe. My jsme taky pracovali a taky pro sebe a za ten krátký čas jsme se toho dovedli až na zbytek. Víc, než jsme potřebovali. Nebo si pan Zumpfe snad myslí, že jsme seděli v hotelu a že jsme čekali, až se pánu výboru určí pro nás přijít? To se trochu zmýlil. Jestli podotknout, že kdyby se nám byla ta krajina zamlouvala, takže jsme mohli koupit pozemky mezi Merrill a Klamath Falls a to lepší pozemky, poněvadž jest tam vyšší poloha a pozemky jsou tam vzdáleny i se stavbou od \$20 do \$25 za akru a že jsme nemuseli platit p. Adamsovi za pelynek na té níže \$40 za akru. Dále p. Zumpfe praví, že se tam s prospěchem může pěstovati všechna zelenina a že se bude vyplácet. Pochybuji o tom, poněvadž v tom údolí někdo nikdy ranou zeleninu nepěstuje. Snad jenom pozdní zeleninu a to ještě takovou, která je otužila před mrazy. Já pravím, než budou v údolí Klamath Falls zeleninu sázet, tak západně od Cascadekých hor v údolí Vilomonta řeky dolů k Portlandu a v celé té západní krajině budou již vozit zeleninu do trhu, poněvadž jest to docela jiná krajina a je tam mírná povětrnost. A než v údolí Klamath vypěstují zeleninu tak dalece, aby jí mohli vozit do trhu, tak budou dávno všechny okolní trhy zeleninou zaplaveny. Pak, myslím, za ní už mnoho nepochybtí. Dále pan Zumpfe praví, že se tam bude s prospěchem vyplácet máslaření. To by mohlo být; v tom mu dám za věru. Ale jen v tom pádu, že by si tam člověk mohl koupit několik set akrů pozemků a udělat si několik krav. Pak by z toho mohl udělat živobytí. Ale má-li člověk jen 40 aneb 80 akrů a bude-li držet dvě neb nanejvýš tři krávy, vše jich na tom pozemku nevyžijí, tak to by člověk dělal špatně živobytí z máslaření. Z toho máme též trochu rozumu. Dále p. Zumpfe udává, že s tou naší výstřahou jsme uskočili některým členům, že by tam byli jeli a že by byli pozemky koupili. Dále sami sobě že jsme také uskočili. Nemyslím. Podotýkám jen, že jestli nyní jest tam pozemků k prodeji až nazbyt a cesta tam, aby něco takového myslil aneb dokon-

ci mluvil. Pokud pak se týče sbírky pro portera, rádi jsme přispěli každý podle možnosti a možná, že jsme přispěli větší částkou, než tulpas, kterému se ta báchorka zlíbla v jeho mozkovici. Dále p. Zumpfe by rád věděl, jak vysvětlíme, že se nám lépe líbilo údolí, které jsme prohlíželi dne 25. září, než údolí u Klamath Falls. To jest lehké vysvětlení, poněvadž v tom údolí jsme viděli pšenici mnohem lepší jakosti k tomu na suchu vypěstovanou a ne na jednom poli, ale na několika polích. V údolí Klamath Falls na zavodňovaných pozemcích jsme ji však neviděli. Nyní se táží já: Proč pak nám p. Adams, když jsme jeli zpátky do Klamath Falls, neukázal žádnou pšenici na zavodňovaných pozemcích? Proč pak s námi jel několik mil cesty až k samým horám ukazat nám pšenici, která byla vypěstovaná na suchém pozemku? Myslíme, že by to byl neopomenul, kdyby tam bývala nějaká byla a stála za úkazku. Za to my jsme si ji dobře prohlédli na několika místech a nespátřili jsme nic jiného, než trochu nedozralé a zmrzlé slámy s klasy povětšinou hluchými bez zrní a tak řídkou na poli, že člověk mohl hezky rychle běžet a nemusel se bát, že nějaké stéblo uslápne. A nyní ti páni jednatele hlásají do světa, že v údolí Klamath Falls se vypěstuje na zavodňovaných pozemcích pšenice nejlepší jakosti a že vydá až 60 bušů po akru. Nemůžeme to k smíchu? Já myslím, že jí v celém tom údolí a na všech těch zavodňovaných pozemcích nesklidili o mnoho více jak 60 bušů, neb žádná ta pšenice neukazovala ani na pět bušů po akru. Ti pánové si asi myslili, když jsme přijeli do toho údolí, že jsme se asi den před tím vyblbli a že jsme nikdy před tím pšenici neviděli, takže ji neumíme porovnat. Ale to se hodně zmýlili. Dále pan Zumpfe praví, že jsme tam nebyli dost dlouho, abychom to všechno vyzkoumali a že jsme neměli příležitost se na to vyptat. Ale to se p. Zumpfe hodně zmýlil, neboť my jsme nezabýdli, když p. Vostrčil pracovali s p. Adamsem a to pro sebe. My jsme taky pracovali a taky pro sebe a za ten krátký čas jsme se toho dovedli až na zbytek. Víc, než jsme potřebovali. Nebo si pan Zumpfe snad myslí, že jsme seděli v hotelu a že jsme čekali, až se pánu výboru určí pro nás přijít? To se trochu zmýlil. Jestli podotknout, že kdyby se nám byla ta krajina zamlouvala, takže jsme mohli koupit pozemky mezi Merrill a Klamath Falls a to lepší pozemky, poněvadž jest tam vyšší poloha a pozemky jsou tam vzdáleny i se stavbou od \$20 do \$25 za akru a že jsme nemuseli platit p. Adamsovi za pelynek na té níže \$40 za akru. Dále p. Zumpfe praví, že se tam s prospěchem může pěstovati všechna zelenina a že se bude vyplácet. Pochybuji o tom, poněvadž v tom údolí někdo nikdy ranou zeleninu nepěstuje. Snad jenom pozdní zeleninu a to ještě takovou, která je otužila před mrazy. Já pravím, než budou v údolí Klamath Falls zeleninu sázet, tak západně od Cascadekých hor v údolí Vilomonta řeky dolů k Portlandu a v celé té západní krajině budou již vozit zeleninu do trhu, poněvadž jest to docela jiná krajina a je tam mírná povětrnost. A než v údolí Klamath vypěstují zeleninu tak dalece, aby jí mohli vozit do trhu, tak budou dávno všechny okolní trhy zeleninou zaplaveny. Pak, myslím, za ní už mnoho nepochybtí. Dále pan Zumpfe praví, že se tam bude s prospěchem vyplácet máslaření. To by mohlo být; v tom mu dám za věru. Ale jen v tom pádu, že by si tam člověk mohl koupit několik set akrů pozemků a udělat si několik krav. Pak by z toho mohl udělat živobytí. Ale má-li člověk jen 40 aneb 80 akrů a bude-li držet dvě neb nanejvýš tři krávy, vše jich na tom pozemku nevyžijí, tak to by člověk dělal špatně živobytí z máslaření. Z toho máme též trochu rozumu. Dále p. Zumpfe udává, že s tou naší výstřahou jsme uskočili některým členům, že by tam byli jeli a že by byli pozemky koupili. Dále sami sobě že jsme také uskočili. Nemyslím. Podotýkám jen, že jestli nyní jest tam pozemků k prodeji až nazbyt a cesta tam, aby něco takového myslil aneb dokon-

ci mluvil. Pokud pak se týče sbírky pro portera, rádi jsme přispěli každý podle možnosti a možná, že jsme přispěli větší částkou, než tulpas, kterému se ta báchorka zlíbla v jeho mozkovici. Dále p. Zumpfe by rád věděl, jak vysvětlíme, že se nám lépe líbilo údolí, které jsme prohlíželi dne 25. září, než údolí u Klamath Falls. To jest lehké vysvětlení, poněvadž v tom údolí jsme viděli pšenici mnohem lepší jakosti k tomu na suchu vypěstovanou a ne na jednom poli, ale na několika polích. V údolí Klamath Falls na zavodňovaných pozemcích jsme ji však neviděli. Nyní se táží já: Proč pak nám p. Adams, když jsme jeli zpátky do Klamath Falls, neukázal žádnou pšenici na zavodňovaných pozemcích? Proč pak s námi jel několik mil cesty až k samým horám ukazat nám pšenici, která byla vypěstovaná na suchém pozemku? Myslíme, že by to byl neopomenul, kdyby tam bývala nějaká byla a stála za úkazku. Za to my jsme si ji dobře prohlédli na několika místech a nespátřili jsme nic jiného, než trochu nedozralé a zmrzlé slámy s klasy povětšinou hluchými bez zrní a tak řídkou na poli, že člověk mohl hezky rychle běžet a nemusel se bát, že nějaké stéblo uslápne. A nyní ti páni jednatele hlásají do světa, že v údolí Klamath Falls se vypěstuje na zavodňovaných pozemcích pšenice nejlepší jakosti a že vydá až 60 bušů po akru. Nemůžeme to k smíchu? Já myslím, že jí v celém tom údolí a na všech těch zavodňovaných pozemcích nesklidili o mnoho více jak 60 bušů, neb žádná ta pšenice neukazovala ani na pět bušů po akru. Ti pánové si asi myslili, když jsme přijeli do toho údolí, že jsme se asi den před tím vyblbli a že jsme nikdy před tím pšenici neviděli, takže ji neumíme porovnat. Ale to se hodně zmýlili. Dále pan Zumpfe praví, že jsme tam nebyli dost dlouho, abychom to všechno vyzkoumali a že jsme neměli příležitost se na to vyptat. Ale to se p. Zumpfe hodně zmýlil, neboť my jsme nezabýdli, když p. Vostrčil pracovali s p. Adamsem a to pro sebe. My jsme taky pracovali a taky pro sebe a za ten krátký čas jsme se toho dovedli až na zbytek. Víc, než jsme potřebovali. Nebo si pan Zumpfe snad myslí, že jsme seděli v hotelu a že jsme čekali, až se pánu výboru určí pro nás přijít? To se trochu zmýlil. Jestli podotknout, že kdyby se nám byla ta krajina zamlouvala, takže jsme mohli koupit pozemky mezi Merrill a Klamath Falls a to lepší pozemky, poněvadž jest tam vyšší poloha a pozemky jsou tam vzdáleny i se stavbou od \$20 do \$25 za akru a že jsme nemuseli platit p. Adamsovi za pelynek na té níže \$40 za akru. Dále p. Zumpfe praví, že se tam s prospěchem může pěstovati všechna zelenina a že se bude vyplácet. Pochybuji o tom, poněvadž v tom údolí někdo nikdy ranou zeleninu nepěstuje. Snad jenom pozdní zeleninu a to ještě takovou, která je otužila před mrazy. Já pravím, než budou v údolí Klamath Falls zeleninu sázet, tak západně od Cascadekých hor v údolí Vilomonta řeky dolů k Portlandu a v celé té západní krajině budou již vozit zeleninu do trhu, poněvadž jest to docela jiná krajina a je tam mírná povětrnost. A než v údolí Klamath vypěstují zeleninu tak dalece, aby jí mohli vozit do trhu, tak budou dávno všechny okolní trhy zeleninou zaplaveny. Pak, myslím, za ní už mnoho nepochybtí. Dále pan Zumpfe praví, že se tam bude s prospěchem vyplácet máslaření. To by mohlo být; v tom mu dám za věru. Ale jen v tom pádu, že by si tam člověk mohl koupit několik set akrů pozemků a udělat si několik krav. Pak by z toho mohl udělat živobytí. Ale má-li člověk jen 40 aneb 80 akrů a bude-li držet dvě neb nanejvýš tři krávy, vše jich na tom pozemku nevyžijí, tak to by člověk dělal špatně živobytí z máslaření. Z toho máme též trochu rozumu. Dále p. Zumpfe udává, že s tou naší výstřahou jsme uskočili některým členům, že by tam byli jeli a že by byli pozemky koupili. Dále sami sobě že jsme také uskočili. Nemyslím. Podotýkám jen, že jestli nyní jest tam pozemků k prodeji až nazbyt a cesta tam, aby něco takového myslil aneb dokon-

ci mluvil. Pokud pak se týče sbírky pro portera, rádi jsme přispěli každý podle možnosti a možná, že jsme přispěli větší částkou, než tulpas, kterému se ta báchorka zlíbla v jeho mozkovici. Dále p. Zumpfe by rád věděl, jak vysvětlíme, že se nám lépe líbilo údolí, které jsme prohlíželi dne 25. září, než údolí u Klamath Falls. To jest lehké vysvětlení, poněvadž v tom údolí jsme viděli pšenici mnohem lepší jakosti k tomu na suchu vypěstovanou a ne na jednom poli, ale na několika polích. V údolí Klamath Falls na zavodňovaných pozemcích jsme ji však neviděli. Nyní se táží já: Proč pak nám p. Adams, když jsme jeli zpátky do Klamath Falls, neukázal žádnou pšenici na zavodňovaných pozemcích? Proč pak s námi jel několik mil cesty až k samým horám ukazat nám pšenici, která byla vypěstovaná na suchém pozemku? Myslíme, že by to byl neopomenul, kdyby tam bývala nějaká byla a stála za úkazku. Za to my jsme si ji dobře prohlédli na několika místech a nespátřili jsme nic jiného, než trochu nedozralé a zmrzlé slámy s klasy povětšinou hluchými bez zrní a tak řídkou na poli, že člověk mohl hezky rychle běžet a nemusel se bát, že nějaké stéblo uslápne. A nyní ti páni jednatele hlásají do světa, že v údolí Klamath Falls se vypěstuje na zavodňovaných pozemcích pšenice nejlepší jakosti a že vydá až 60 bušů po akru. Nemůžeme to k smíchu? Já myslím, že jí v celém tom údolí a na všech těch zavodňovaných pozemcích nesklidili o mnoho více jak 60 bušů, neb žádná ta pšenice neukazovala ani na pět bušů po akru. Ti pánové si asi myslili, když jsme přijeli do toho údolí, že jsme se asi den před tím vyblbli a že jsme nikdy před tím pšenici neviděli, takže ji neumíme porovnat. Ale to se hodně zmýlili. Dále pan Zumpfe praví, že jsme tam nebyli dost dlouho, abychom to všechno vyzkoumali a že jsme neměli příležitost se na to vyptat. Ale to se p. Zumpfe hodně zmýlil, neboť my jsme nezabýdli, když p. Vostrčil pracovali s p. Adamsem a to pro sebe. My jsme taky pracovali a taky pro sebe a za ten krátký čas jsme se toho dovedli až na zbytek. Víc, než jsme potřebovali. Nebo si pan Zumpfe snad myslí, že jsme seděli v hotelu a že jsme čekali, až se pánu výboru určí pro nás přijít? To se trochu zmýlil. Jestli podotknout, že kdyby se nám byla ta krajina zamlouvala, takže jsme mohli koupit pozemky mezi Merrill a Klamath Falls a to lepší pozemky, poněvadž jest tam vyšší poloha a pozemky jsou tam vzdáleny i se stavbou od \$20 do \$25 za akru a že jsme nemuseli platit p. Adamsovi za pelynek na té níže \$40 za akru. Dále p. Zumpfe praví, že se tam s prospěchem může pěstovati všechna zelenina a že se bude vyplácet. Pochybuji o tom, poněvadž v tom údolí někdo nikdy ranou zeleninu nepěstuje. Snad jenom pozdní zeleninu a to ještě takovou, která je otužila před mrazy. Já pravím, než budou v údolí Klamath Falls zeleninu sázet, tak západně od Cascadekých hor v údolí Vilomonta řeky dolů k Portlandu a v celé té západní krajině budou již vozit zeleninu do trhu, poněvadž jest to docela jiná krajina a je tam mírná povětrnost. A než v údolí Klamath vypěstují zeleninu tak dalece, aby jí mohli vozit do trhu, tak budou dávno všechny okolní trhy zeleninou zaplaveny. Pak, myslím, za ní už mnoho nepochybtí. Dále pan Zumpfe praví, že se tam bude s prospěchem vyplácet máslaření. To by mohlo být; v tom mu dám za věru. Ale jen v tom pádu, že by si tam člověk mohl koupit několik set akrů pozemků a udělat si několik krav. Pak by z toho mohl udělat živobytí. Ale má-li člověk jen 40 aneb 80 akrů a bude-li držet dvě neb nanejvýš tři krávy, vše jich na tom pozemku nevyžijí, tak to by člověk dělal špatně živobytí z máslaření. Z toho máme též trochu rozumu. Dále p. Zumpfe udává, že s tou naší výstřahou jsme uskočili některým členům, že by tam byli jeli a že by byli pozemky koupili. Dále sami sobě že jsme také uskočili. Nemyslím. Podotýkám jen, že jestli nyní jest tam pozemků k prodeji až nazbyt a cesta tam, aby něco takového myslil aneb dokon-

KARO SYROB. namazany nachleb je dobrý pro hladového hochy i hladového muže. Zkuste jej a přesvědčte se, jak chutná. Jest čistý a zdravý — má větší VÝŽIVNOU HODNOTU než jiné syroby. Každý jej má rád. Lidé, kteří nemohou strávit jiné syroby, jedí Karo bez potíží. KARO CORN SYRUP. 10c za velkou krabici. Požádejte o něj vašeho groceristu.

jsem přijeli z prohlídky těch pozemků nazpět do Merrill, tak jsme byli nad vším roztřípeni. A jak to v takových případech bývá, bruchel jsem na to a také pan Spěváček dával syon nelibost nad tím veřejně na jevo. Ale jak to p. Vostrčil zpozoroval, tak potom za ním chodil z pozvali jako nějaký tajný detektiv. U večer pak jsme se totiž já s p. Spěváčkem posadili ku stolu v jedné místnosti a začali jsme o tom rokovat. Ale jak to pan Vostrčil zaslechl, tak přiběhl a p. Spěváčka vzal a šel jej pošťastovat. Pak jej vyvedl z místnosti ven a pak již jsem toho večera nespátřil, až druhého dne ráno jsem se zase sešel s p. Spěváčkem a dali jsme se do řeči. Já jsem se ho při tom ptal: "Tak jak, p. Spěváčku? Koupíte si taky kus pelynku v té bazině?" A on mi na to pravil: "Koupím. A proč bych nekoupil?" řekl jsem mu na to: "Pane Spěváčku, to se vám to do říka tak moc zalíbilo? To jste se na to musil dobře vyspat?" A on odpověděl: "Zalíbilo se mně to dobře." Ale při tom se čtverák usmíval a pak mi z strany povídá: "I mě, Franto! Vždyť já to musím dnes echvatit a musím každému říci, že si pozemek zakoupím, neboť mně p. Vostrčil slibil celý čtverec v tom novém městě jen za to, budou-li to chvilít a řeknu-li, že pozemek zakoupím." Tak, milé členové a členářové, z toho nyní můžete sami vše posoudit a sami můžete vidět, jakou moc již p. Vostrčil nad těmi pozemky měl, když již tehdejší mohl rozdávat celé čtverce ve městě jenom za to, budou-li to tam člověk chvilít a řekne-li, že si tam zakoupí pozemek. Nemyslíte, členové, že v tom jest taky hezky velký háček? A nyní musím se ještě několika slovy zmínit o těch pánech samotných. Já pravím a jsem dobře přesvědčen, že to jejich rolničtí tam jest jen na oko aneb jako lákadlo pro druhé členy, poněvadž tři z těch pánu dobře znám. Jsou to bývalí obchodníci a nyní žijí z důchodu, totiž z toho, co jim náhoda přinesla. Ti tam budou rolničtí tak dlouho, pokud jim bude přýstít finanční pramen z pozemků, které nejsou ještě prodány. Ale jak ten pramen jednou vyschne, tak se ti páni jeden po druhém tam od tud ztratí a octnou se někde v jiném dílu Spojených Států a budou pracovat zase o založení nějakého klubu. Ale nemyslím, že se jim ještě kdy podaří založit Český Kolonizační Klub. Neboť nemyslím, že Čechové jim ještě jed-

nou sednou na vějíčku tak, jako se to stalo nyní. Budou-li páni chtít ještě nějaký klub založit, tak musí založit nějaký německý aneb italský K. Klub. Mili členové a členářové vůbec, myslím, že až ti pánové dostanou můj dopis do rukou, tak že se mu některý z nich zasmějí a že řeknou, že to byl nějaký sprosták ten pisatel, že ten dopis nemá ani žádného slohu. Leč já sám v tomto dopise již sdělil, že nejsem žádný spisovatel a že jsem pouze prostý farmer, že spisovatele žádného po ruce nemám a proto že jsem to napsal, jak se řekne, po farmersku, ale od srdce a s dobrým svědomím.

A nyní, členové a členářové, sečkejte jen krátký čas a pak ušlyšíte ten rámus a ty nadávky, které se na mě sesypou hned potom, jakmile ti páni můj dopis dostanou do rukou. Neboť dobře vím, že se na mě sesypou jako sméčka stepních víků a budou štěkat a dorážet jeden přes druhého. Ale to nám nebude docela škodit. Neboť přísloví praví, že při hlas do nebe nepříjde. Za druhé: co budu moei snést, tak snesu a co nebudu moei, tak vrátím. Ale mlčet nebudu. To jim povídám předem.

Jelikož už mě to psaní unavuje a nejsem tomu zvyklý, tak musím přestat. abych se trochu zotavil pro dopis přísti. Přístě miním členové a členářové sdělit něco o tom horním kanálu, který bude vlada budovat na pozemcích v údolí, kde se zakládá česká osada, a něco o tom vysušování toho jezera a též o té nové dráze, která bude v krátkém čase probíhat tím novým městem, neb tím Malínem, ale lépe řečeno tou Ztracenou Lhotou. A pak členům ještě vysvětlím, jak náš Český Kolonizační Klub povstal a kde vzal začátek a komu se ta myšlenka zrodila v hlavě. Zatím: na zdar!

Dni se krátí a nastává doba, kdy každý více čte při světle. Pozorujete-li, že Vaše oči se kaší a Váš zrak slabne, neodkládejte a nechte svůj zrak prozkoumat u zkušeného optika. Nejlepší zárukou o úplném uspokojení při přispěšení brejli jest vyjádření se sta a sta krajanů, kteří v oboru tom pomoci hledali. Graduoval jsem jednu z nejlepších škol a mimo to mám státní povolení.

A. CECHA, český optik a zlatník, 1248 již. 13. ulice. "Na Marjánce," rozkošná polka, pro dvě ruce na piano neb orgán za 25c. — Píšte na Pokrok Západu, 1417-1419 So. 13th Str., Omaha, Neb.

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada. Chicago Lumber Co., na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f. Čeští prodáváči Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.